

**SOLTVADKERT VÁROS ÖNKORMÁNYZAT
KÉPVISELŐ-TESTÜLETE**

10/2022. Képv.Tü.

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Készült: Soltvadkert Város Önkormányzat Képviselő-testülete 2022. szeptember 20-i rendkívüli üléséről

Jelen vannak: Temerini Ferenc polgármester,
Kárász András alpolgármester, Galántai Norbert, Medgyes Attila Jenő, Dr. Pozsgai Boglárka, Weppert Sándor, Zsikla Győző, Zsikla Tamás.

Meghívottak: Dr. Viszkók Zoltán jegyző, Fodorné dr. Schiszler Terézia, Galambosné Haszilló Olga, Jaszanovics Istvánné, Mátyus Zoltán.

Jegyzőkönyvet vezette: Martinné Hirsch Krisztina

Igazoltan távol maradtak: Lantosné dr. Mayer Zsuzsanna

Temerini Ferenc:

Köszöntöm a testület tagjait rendkívüli ülésünkön, továbbá hivatali munkatársaimat, a sajtó munkatársait és mindenkit, aki a televízió és az internet nyilvánossága előtt követi testületi ülésünket. Megállapítom, hogy a képviselő-testület határozatképes, Lantosné dr. Májer Zsuzsanna képviselőtársunk egyéb elfoglaltsága miatt nem tud részt venni a testületi ülésen.

Két napirendi pont szerepel a mai rendkívüli testületi ülésen. Kérdezem, hogy a napirenddel kapcsolatban képviselőtársaimnak van-e kérdése, észrevétele? Ha nincs, akkor kézfeltartással jelezze, aki elfogadja a napirendet. A testület egyhangú, **8 igen szavazattal** elfogadta a napirendet.

N A P I R E N D:

1. Soltvadkert város tulajdonában lévő víziközmű vagyon ingyenes átadása a Magyar Állam részére
2. Soltvadkert, külterület 085/45 hrsz alatt felvett ingatlannal kapcsolatos rendezési terv módosítás
3. Egyéb ügyek

Temerini Ferenc:

A mai rendkívüli testületi ülésnek két oka van. Két olyan kérdésben kell döntenünk, amelyre egyrészt az állam határidőt írt elő nekünk, a másik pedig saját érdekünk, hogy minél hamarabb elindulhasson egy olyan homokbánya nyitása, ami az elkerülő út építéséhez szükséges. Kezdjünk is.

I.

**Soltvadkert város tulajdonában lévő víziközmű vagyon ingyenes átadása
a Magyar Állam részére**

Temerini Ferenc:

Első pont a város tulajdonában lévő víziközmű vagyon ingyenes átadása a Magyar Állam részére. Szeretném egy történeti áttekintéssel kezdeni, hogy miről is van szó, hogyan is került a víziközművagyon az önkormányzat tulajdonába. A rendszerváltás után a víziközmű vagyon és a vízművek állami tulajdonban maradtak, egészen 1992-ig az állam volt a vagyon és a vízművek tulajdonosa is. Itt Soltvadkerten vagyon alatt kizárólag azt kell értenünk, ami a víz és a szennyvíz szolgáltatáshoz kapcsolódó vagyon, tehát a vízvezetékcsövek, a szennyvízcsatorna hálózat, a

szennyvíztisztító telep és a vízmű telephelye, ahol egy vastalanító berendezés működik, tehát minden, ami a földben van és a víz és csatornaszolgáltatást kiszolgáló eszközökről van szó. Tehát ez a vagyon egészen 1992-ig állami tulajdonban volt, és akkor Soltvadkerten Bács-Kiskun megyében az elsők között az önkormányzat kezdeményezte, hogy ezt a vagyont kérjük vissza az államtól. Ez akkoriban elég heves vitát váltott ki. Ha jók az információim az akkori képviselőtestület tagjaitól, például az akkori polgármester, Berkesz László nem támogatta a visszavételt, de végül mégis a testület úgy döntött, hogy ezt a vagyont tudja az önkormányzat is üzemeltetni. Meg is alakult egy önkormányzati vízmű, Kocsis Ernő vezetésével, és gyakorlatilag egy kis vízmű tudta üzemeltetni ezt a vízi közművagyont. Jelentős beruházások is megvalósultak ebben az időszakban. A szennyvízcsatorna rendszer kialakítása például. Volt egy nagy ivóvízminőség-javító program is, amiben sok település fogott össze. Annak keretében épült meg a vastalanító is, tehát Európai Unió, állami és önkormányzati, valamint lakossági hozzájárulással ez a vagyon gyarapodott. A vízmű pedig egy idő után állami ösztönzésre, a szabályozók változtatásával először a Kőrösvíz Kft-be olvadt be, majd utána létrejött a Kiskunvíz Kft. Ennek a folyamatnak a végén most ott tartunk, hogy Bács megyében egy nagyon jelentős, közepes méretű önkormányzati vízmű üzemelteti a soltvadkerti vagyont is többek között, mert a történethez hozzátartozik az is, hogy Soltvadkert az elsők között vette át ugyan, de ezt követte gyakorlatilag nagyon-nagyon sok település.

Most pillanatban a vízmű vezetőjének segítségét fogom kérni abban, hogy hány állami tulajdonú és hány önkormányzati tulajdonú vízmű van. Én a számot pontosan nem tudom, de mindenesetre, ami önkormányzati tulajdonú vízmű maradt, ott sok város esetében az a furcsaság állt elő, hogy a balliberális kormányok idején, például Demszky Gábor főpolgármestersége alatt a budapesti vízmű 25 százalékát francia magántulajdonba adták. Ugyanez történt Pécsen, Érden és még sorolhatnék jó néhány települést. Ezt az akkori szabályok szerint megtehette az önkormányzat. Szerencsére Vadkerten és Bács megyében nem is tudunk ilyesmiről, hogy külföldi tulajdonba ment volna át a vagyon. Ennek a mostani polgári kormánynak az elsők között voltak azok az intézkedései, hogy ezeket a stratégiai jelentőségű ágazatokat, mint a villany-, gáz- és vízszolgáltatás, ami az életünket alapvetően meghatározó, és nagyon fontos stratégiai ágazatok, ahol külföldi tulajdon volt, és azt a szerződések megengedték, mindenhol visszavásárolták. Tehát Budapesten, Pécsen, ahol olyan szerződést kötöttek, hogy ezt meg lehetett tenni, az állam folyamatosan visszavásárolt. Hasonlóan volt ez a gázszolgáltatás és az elektromos szolgáltatók területén is. Tehát ez a kormány egyértelműen kinyilvánította azt, hogy ezeket a nemzeti szempontból nagyon fontos ágazatokat igenis magyar állami tulajdonban szeretné tartani. Közben egy nagyon fontos fejlemény volt a vízművek működésében, hogy a kormánynak egy másik nagyon fontos stratégiai döntése volt az, hogy a rezsiköltségeket igyekezett kordában tartani, és ha jól emlékszem, 2012-ben befagyasztotta a vízdíjakat és csatornadíjakat, mindenhol azon a szinten, ahol akkoriban a vízdíj állt. Ebből az következik, hogy vannak különbségek: Vadkerten például egy viszonylag alacsony áron, Kiskunhalason már egy magasabb áron, és ez azóta is változatlan. Ennek természetesen az a következménye, hogy ha időközben emelkednek az energiaárak, minden költség emelkedik, akkor egy vízmű, aki a vízdíjból és a csatornadíjból él, és ezt nem változtathatja meg, tehát azonos bevétele van már hosszú évek óta, a költségei pedig nőnek, akkor nyilvánvalóan veszteséget termel. Ezt azért nyilván minden józanul gondolkodó ember érti Magyarországon, hogy a rezsibefagyasztása, a rezsicsökkentés nem azt jelenti, hogy gyakorlatilag változatlanok a költségek és az árak, hanem azt jelenti, hogy az állam a kettő közötti különbséget kipótolja. Most jutottunk el abba az állapotba, hogy az eddig nyereséggel, később szerény nyereséggel, majd nulla eredménnyel működő vízmű az idei évben már az első félév alapján 100 millió forintos nagyságrendű veszteséget termel, ugyanis a befagyasztott bevételekhez képest még ráadásul az energia ára hihetetlen mértékben meg is növekedett. Várhatóan a második félévi tevékenységet tovább növeli, tehát hatalmas veszteséget termel a vízmű, és nyilván az államhoz fordult segítségért. Az állam jelezte, hogy hajlandó ezeket a vízműveket kisegíteni, kifizetni a veszteségeiket, de ennek az a következménye, hogy a jövőben az övé a vagyon és az üzemeltetés is.

Az önkormányzat ingyen kapta, most ingyen kellene visszaadnia, másrészt közösségi tulajdonban marad a vagyon, tehát ez az én számomra döntő szempont, hogy jelenlegi, egyik fajta közösségi tulajdonból, önkormányzati tulajdonból, egy másik típusú, másik fajta közösségi tulajdonba kerül a vagyon állami típusúba. Engem annyira nem zavar, hogy nem az önkormányzat könyveiben van az egyébként forgalomképtelen vagyon, tehát egy földben lévő csőrendszer, meg egy víztorony más célra nem használható, tehát ilyen értelemben forgalomképtelen, ráadásul törvény tiltja is a hasznosítását, a

törvény csak önkormányzati és állami tulajdont engedélyez a víziközművek esetében. Tehát engem ez nem annyira zavar, hogy a mi könyveinkből átkerül az állam könyveibe, tehát a Soltvadkertre eső víziközmű vagydon tulajdonrésze, az továbbra is a soltvadkerti emberek vagyona, még ha az az állam könyveiben szerepel is. Úgyhogy ez a probléma engem annyira nem zavar. Azért sem zavar, mert jelenleg sincs ráhatásunk például az árképzésre. Hatósági árak vannak víz- és csatornadíjban. Jelenleg sincs lehetőségünk ezt módosítani. Úgyhogy itt sem veszítünk semmit. Ha az állam, a kormány fenn akarja tartani ezt a rezsi-csökkentést, akkor továbbra is hatósági áron, azon az áron értékesíti a vizet és a szennyvízszolgáltatást, amit a jogszabály előír. Tehát itt sem látok veszteséget.

A vagydon átadásával párhuzamosan pedig azt ígéri az állam, hogy tovább koncentrálja a vízművek működését, most első lépésben egyelőre nem viszi a vízmű teljes tulajdoni hányadát. Ennek elsősorban az az oka, hogy nagyon sokféle önkormányzati tulajdonú cégről van szó, akik nagyon sokféle plusz tevékenységet végeznek, például hulladékgazdálkodást. Nagyon sokféle vegyes tulajdonosi szerkezettel, sötöbbi. Tehát először is le kell ezeket tisztázni, másrészt ezeknek a cégeknek az átalakulása, vagy esetleges felszámolása, integrálása bonyolult és hosszú folyamat, ezt nem lehet olyan gyorsasággal végrehajtani. Ami miatt a vagydonátadással sietnünk kell, ami miatt az állam azt kéri, hogy ezt szeptember 20-ig ezeket a döntéseket az adott települések hozzák meg, mert neki látnia kell, hogy mely települések vagydonát veszi át, melyek azok a települések, akik ezt nem adják, és hogyha tiszta a kép, hogy mennyit vesz át. Nagy kérdés az, hogy van-e Soltvadkertnek, egy ilyen kisvárosnak önálló mozgásteret.

Én például azért vártam ki a határidő utolsó napjáig és azért kértem azt képviselőtársaimtól, hogy a határidő napjának estéjén hozzuk meg a döntésünket, hogy addig minél több információt begyűjthessünk és eljusson hozzánk minél több hír, hogy más települések hogyan döntenek. Azt látjuk, hogy a nagyon nagy települések, a nagyon gazdag települések dönthetnek úgy, hogy nem adják át a vagydonokat. És itt nincs politika. Van ellenzéki vezetőségű település is, aki azt mondja, hogy egyelőre nem adja át, és van kormánypárti vezetőségű település is. Például Bács-Kiskun megyéből nagy valószínűséggel nem adja át Kecskemét kormánypárti vezetéssel és nem adja Baja ellenzéki vezetéssel. Ugyanakkor minél kisebb egy település, annál kevésbé van esélye arra, hogy ezt a felhalmozódott veszteséget ő finanszírozni tudná. Ez az egyik szempont. A másik szempont pedig az, hogy ezeknek a kis településeknek nincsenek olyan vagyonelemei ebben a vízi közmű vagydonban, amiket olyan nagyon sajnálnak. Tehát a mi vagyonelemeink, még egyszer mondom, forgalomképtelen vagyonelemek, míg Kecskeméten egy vízműszékház sok milliárdos és egyébként nagyon is forgalomképes érték. Tehát Kecskemétnek egész más a vagydonösszetétele is, másrészt egy hihetetlenül gazdag város. Sokkal nagyobb az esélye arra, hogy ki tudja egyenlíteni a számlát. Van még egy szempont, amiről eddig nem is beszéltem, hogy van egy úgynevezett vezetékadó is, amit a vezetékek hossza alapján fizetnek a szolgáltatók. Ez a kistelepülések számára aránytalan dolog. Egy kisvárosban vagy egy faluban egy kilométernyi vezetékre van 4-5 előfizető, míg Kecskeméten egy kilométer vezetékre van sok száz előfizető, háztartás, aki vizet és csatornaszolgáltatást vásárol. Tehát egy nagyvárosban a bevételre vetített fizetendő vezetékadó jóval kisebb, mint egy kis településen. Tehát ez is arrafelé mutat, hogy egy nagyobb település esetleg gondolkodhat úgy, hogy megtartja. Egy kis településnek gyakorlatilag esélye sincs. Hosszú idő óta a kis települések itt a környezetünkben már szó szerint azt várták, hogy mikor veszi át már egyszer az állam, mert ők már nem tudják beletenni ezt a pénzt, amit a rendszer kíván. Egy nagyobb településnek ez mondjuk nem tétel. És akkor konkrétan, hogy a mi vízművünk települései, amiben a legnagyobb városok Kiskunhalas, Kalocsa, Kiskőrös, Kecel és Soltvadkert, a többi település hogyan döntött? Kiskunhalas az átadás mellett döntött, sőt azt is kéri, hogy minél előbb vigyék meg a vízmű üzemeltető kft.-ből is a tulajdonrészt. Hasonlóképpen döntött Kalocsa is. Ők is azt mondták, hogy adják a vagyont, sőt, vigyék a Kft-ben lévő tulajdonrészüket is.

Kecel már a nyár közepén, augusztus 20-án eldöntötte, meg sem várva a további információkat, hogy vihetik a vagyont, nem tart rá igényt. Mi akkor augusztus 20-án szintén tartottunk egy rendkívüli testületi ülést, de mivel ez egyrészt nem volt nyilvános, másrészt nem volt még határideje annak, hogy ebben is döntsünk, mi még akkor csak arról döntöttünk, hogy egyáltalán a tárgyalásokat kezdjük el, és én arra kaptam felhatalmazást, hogy minél több információt gyűjtsék be, és hozzam a testület elé szeptember 20-ig a tényleges döntéshez. Nekünk is döntenünk kell erről. Ennyit szerettem volna én előzetesen elmondani. Itt van közöttünk Mátyus Zoltán, a Kiskunvíz Kft. ügyvezető igazgatója, akit ezúttal nagy szeretettel üdvözlünk. Van lehetőségünk őt kérdezni. De még mielőtt kérdeznék a

képviselőtársaim, akár engem, akár ügyvezető igazgató urat, megkérdezném, hogy van-e esetleg kiegészítése, van-e valami, amit rosszul mondtam, vagy van-e valami olyan információ, ami kimaradt és szükséges lenne elmondani?

Mátyus Zoltán:

Köszönöm Polgármester úr. Én is köszöntöm a képviselő-testület minden tagját és a nézőket. Tökéletesen összefoglalta polgármester úr a mai helyzetet, illetve, hogy miben is kell az önkormányzatnak döntenie. Egyetlen egy kérdése volt polgármester úrnak, hogy majd én elmondom, hogy 38 vízi közműszolgáltató van ma Magyarországon. A 38-ból 6 állami tulajdonú. Nagyon sokáig 5 volt, de a békéscsabai központú Alföldvíz Zrt. ez év februárjában került állami tulajdonba, ők addig bírták gazdaságilag. 2 olyan társaság van, ahol koncesszióban működtetik a víziközmű-rendszert, Szeged és a Budapesti Fővárosi Csatornázási Művek, tehát ott van jelen pillanatban még 49 százalékos tulajdonhányaddal, magában a szolgáltató cégben a francia tulajdonú Veolia nevezetű cég, és ha ezeket így összevonom, akkor 30 önkormányzati tulajdonú cég van, de úgy, hogy a többségében önkormányzati tulajdonú cégben az állam már jelen van tulajdoni hányaddal. A Kiskunvíz Kft.-nél egészen pontosan 8,3%-ban van benne a Magyar Állam magában a szolgáltató cégben.

Temerini Ferenc:

Köszönöm szépen. Ennyi kiegészítés után kérdezem képviselőtársaimat, hogy mi a véleményük?

Zsikla Győző.

Köszönöm a szót, Polgármester úr. Számomra ez egy nehéz döntés. Sokat gondolkodtam rajta, mert elég régóta, 20 éve vagyok itt képviselő és az emlékek előjönnek, hogy nagyon sokat beszéltünk, vitatkoztunk a vízművel kapcsolatban. Nagyon sok pályázat beadásra került, sok pénzt költött az önkormányzat is önerőben, meg egyébként is. Sok időt és pénzt szántunk a vízmű fejlesztésére, mert a lakosság érdekében nyilvánvalóan ez volt a szempont. És most ezt a több mint kétmilliárdos vagyont adjuk oda, aminek nagy részét mi gyűjtöttük azért össze valamilyen formában, vagy uniós forrásból, vagy saját pénzünk is benne van. Tehát a szívem azt mondja, hogy ne. Ragaszkodjunk hozzá, ez az édes gyermekünk, ne adjunk állami gondozásba, de az eszemre hallgatok, ami mást mond, például azt, hogy az emlékek szerint is erre csak pénzt költöttünk, tehát az önkormányzatnak ez hasznot nem hozott, egyedül a lakosságnak volt a szolgáltatás biztosítva. Tehát ez nekünk munkánkba és pénzünkbe került mindig is. Másrészt ez a vagyon, ami itt összegyűlt, ez itt van nagy része a földben, a szennyvíztelep is elég jól be van betonozva, tehát ezt elvinni innen nem lehet, másra használni nem lehet, mindegy, hogy ki a tulajdonos. Ha jól belegondolunk, már most sem mi vagyunk csak a tulajdonosa. Részletkérdés, hogy pontosan mennyi, de nagy bebeszolásunk már nincs, csak esetleg támogatnunk kell, hogy működőképes maradjon. Most egy nagyobb társulásba kell adni, az összes magyar társulásába. A Magyar Állam az összes magyart képviseli, és vállalja a szennyvízszolgáltatás és vízszolgáltatás biztonságát. Ez nagyon fontos szempont, hiszen eddig is mindent a lakosság érdekében tettünk, és számomra a döntő szempont most is ez, hogy a lakosság érdeke mit kíván meg. Igen, ez valóban egy nagyon rizikós döntés volna, ha azt mondjuk, hogy majd mi pótoljuk a rezsicsökkentés árát, hiszen az is itt elhangzott, hogy alacsony rezsit kell a lakosságnak fizetnie, aminek mindenki örül, de a tényleges költségek már régen magasabbak, és a jelenlegi energiaválság miatt ez kiszámíthatatlan, hogy hogy lesz a jövőben. Tehát amíg a mostani anyagi helyzetünk lehetővé tenné azt, hogy esetleg továbbra is finanszírozzuk a mi részünket ebben a ráfizetésben, nem tudjuk, hogy mi lesz fél év múlva. Kockázatos volna a lakosság szempontjából ezt föl vállalni. Ráadásul nem is volna igazságos, hiszen a vadkerti polgárok adójából is gazdálkodik az állam, és addig míg a többi városnak a rezszi ráfizetését kipótolja, addig mi pedig saját magunknak fizetnénk ezt a rezsicsökkentés árát, tehát duplán fizetnénk ezt meg, úgymond egyrészt az adókon keresztül is megfizetnénk más városoknak, ugyanakkor mi nem részesülnénk belőle, hanem teljes egészében mi finanszíroznánk, hiszen itt azért alapjában egy ráfizetéses helyzetről van szó. Tehát, ha az állam nem tudja biztosítani a működést, mert akkora a baj, akkor az önkormányzat se. Ha meg mégis, akkor senki sem fogja megakadályozni, ha tönkremegy egy szivattyú, és az állam nem tudja kicserélni, hogy az önkormányzat a zsebébe nyúljon és kicserélje. De az állami garancia még elég erős ahhoz, hogy ettől ne kelljen tartani, hogy erre sor kerül, hogy nem fogják működtetni. Tehát a lakosság vízzel való ellátásának biztonsága, Soltvadkert Város Önkormányzatának

az anyagi helyzete és annak biztonsága, ez mind olyan észérvek, ami amellet szól, hogy adjuk át az államnak a vízművet. Még ha fájó szívvel is, de ezt a döntést meg kell hoznunk. Köszönöm szépen.

Temerini Ferenc:

Köszönöm szépen a hozzászólást. Én egy dolgot emelnék ki, ami nagyon-nagyon fontos. Én is kitértem rá, de talán Győző pontosabban megfogalmazta, hogy az állami segítség elfogadásának ellenállni csak egységesen lehetséges, illetve annak van esélye. Tehát ha összeülünk egy tulajdonosi közgyűlésen, összefogunk és azt gondoljuk, hogy mi ki tudjuk segíteni a vízművet a saját forrásainkból egységben, ennek lehetne értelme. Soltvadkert önállóan nem dönthet másképp, nem lóghat ki a sorból, mert egyedül semmi esélye nincsen arra, hogy szolgáltatási szerződést kössön. De azt hiszem, hogy ezen nem is nagyon érdemes gondolkodnunk, mert ehhez az összes településnek így kellett volna döntenie, de nem ez történt.

Galántai Norbert.

Köszönöm a szót, Polgármester úr. Mondjuk ki, hogy olyan nincsen, hogy Soltvadkerti Önkormányzati Vízművet csinálhatnánk vagy működtethetnénk. Tisztázzuk le a lakosság felé, hogy jogalapja nincs annak, hogy önkormányzat úgy magában vízművet működtessen.

Temerini Ferenc:

Így van, tehát a jogszabályok nem teszik lehetővé – ezt majd Zoli valószínűleg alá fogja támasztani –, hogy egy ilyen méretű település, mint Soltvadkert, önállóan üzemeltessen vízművet. Innen indultunk, és ebből lett először Kőrösvíz, aztán lett Kiskunvíz, és ez az integrálódás folytatódni fog nagy valószínűséggel. A Kiskunvíz sem maradhat meg a jövőben önálló szolgáltatóként.

Medgyes Attila:

Ezzel a témával jó ideje foglalkozok már, és próbálom feltérképezni az emberek véleményét, nevezetesen úgy, hogy konkrétan megkérdezem őket. Az elsődlegesen hallottak alapján nekem nem tetszik ez a dolog. Eleve nem is szeretnék vizet odaadni, sem levegőt, sem lakhatást. Semmi olyan önrendelkezési és öngondoskodási jogról nem szeretnék lemondani a településlakók érdekében a jövőre nézve. Én nem találok jó gazdának, gondos gazdának és megbízhatónak az államot. És a víz az egy nagyon fontos dolog. Nem lehet mellette szó nélkül elmenni, azt gondolom, hogy a jövő egyik legnagyobb értékéről beszélünk most itt. Fontos az, hogy ez az esti rendkívüli testületi ülés nyilvánosság elé kerüljön, mert azt gondolom, hogy erre azért fogunk emlékezni még néhányszor. Az utca embereit hívtam segítségül, és hozzávetőlegesen 80 embert kérdeztem meg ezzel kapcsolatban. Tisztában vagyok azzal, hogy ők nem ismerik a részleteket, mint ahogy mi sem ismerjük, nem is tudom, hogy van-e egyáltalán olyan ember, aki minden részletét ismeri, de szinte azt mondhatom, hogy különösebb gondolkodás nélkül a 80 emberből 79 azt mondta, hogy szó sem lehet róla. Tehát nem adhatjuk oda, és ami egyébként meglepett, a megkérdezetteknek durván a fele azt mondta, hogy ha oda is adnánk, akkor pénzért. Ez viszont meglepett. Az a helyzet, hogy én pénzért sem adnám oda. Semmilyen körülmények között nem mondanék le a helyi vízellátásról és arról a jogról, arról a lehetőségről, hogy ellássuk magunkat. Soltvadkerten jelenleg – tudomásom szerint – 4 kút üzemel, ami ellátja a várost. A Vadkerti-tó kútja ezek közé nem tartozik. Ezek a kutak 200-250 méter mélységig vannak fúrva, és naponta Soltvadkertnek 1200-1500 köbméter vizet biztosítanak. Az igazgató elmondása szerint ennek az ivóvíz minőségű szolgáltatásnak körülbelül 28-30%-a veszik el a csőhálózaton, ami egy óriási szám, és megmondom őszintén, hogy engem ez nyugtalanít, hogy erre nem találunk megoldást. Tehát többek között ez is óriási veszteséget okoz a cégnek. De valójában itt arról van szó, hogy a kormánypárt ezeket a cégeket szisztematikusan kivérezte. Kezdve a 300 milliós vezetékadótól kezdve, folytatva a befagyasztott árakon át. Ez egy közönséges maffia módszer, ahogy leépíti, majd elveszi az állam. Adósságba kergeti, és egy jelképes összegért, akár ingyen felajánlást tesz és elveszi ezt a szolgáltatási lehetőséget. Én azt kértem polgármester úrtól a legutóbbi összejövételünk alkalmával, mert akkor már ennek a döntésnek az előkészületei érezhetőek voltak, nevezetesen a víztorony felújításának felfüggesztése, a kivitelező vállalkozóval való szerződésbontás, illetve szóban esett szó arról, hogy a Vadkerti-tó egyik utcáján lévő csatornázást is ne támogassuk, mert egyfelől nagyon magasak az összegek, másfelől a csatorna is gyakorlatilag az állam tulajdonába kerül. Illetve, ha mondhatom így,

óvintézkedésképpen megszavaztuk azt, és ebben természetesen igennel szavaztam, hogy a Vadkerti-tó vízellátó kútját vegyük ki a vízműtől, és tegyük át a Komszolg Kft-hez, és rendelkezessünk vele a későbbiek folyamán, és ne vigye el az állam. Tehát ezek az előkészítő és a múltkoriban tárgyalt dolog számomra egyértelműen mutatták, hogy a kormánypárt megbízta önt azzal, hogy igenis ezt a dolgot próbálja meg véghez vinni, és én úgy látom, hogy ez egyébként több-kevesebb sikerrel sikerülni is fog. Én továbbra sem értek ezekkel egyet. Én akkor is elmondtam önnek, hogy kérném a garanciát az ön részéről, hogyha ezt úgymond megszavaztatja a képviselőivel, akkor legyen szíves vállaljon garanciát arra, hogy a víztorony is meg lesz csinálva, nem lesz rozsdásabb, ebből iszik a város, és ezt meg kell csinálni. Mindenki egyöntetűen szavazott igennel. A csatornázása a Vadkerti-tónak folytatódik és gyakorlatilag nem piszkítunk bele a Vadkerti-tó vizébe. Ön akkor ezt kategorikusan elutasította és azt mondta, hogy semmilyen garanciát nem tud erre adni. Én azt gondolom, hogy mindenki felelősségteljesen döntse el, hogy tud-e működni ez a vízmű Soltvadkerten technikailag. Én szerintem igen, a jogszabályi feltételeket pedig az önök kormánya, pont a Fidesz nem teszi lehetővé. Tehát ez gyakorlatilag egy pályára tett dolog. Ha ezt vesszük alapul, nem pedig arról van szó, hogy meg tudjuk-e ezt a problémát oldani, akkor nincs is miről szavaznunk. Csak most el kell játszani ezt, és össze kell jönni, és úgy kell csinálni, mintha minden rendben lett volna. Köszönöm szépen a szót.

Temerini Ferenc:

Köszönöm szépen. Tehát az, hogy a lakosságot valaki hogyan teszteli, az nagyon is attól függ, hogy hogyan tálalja az egész ügyet. Ha valaki úgy tálalja, mint ahogy az ön facebookos tevékenységéből világos, hogy úgy állítja be, mintha ezt a vagyont átjatszanánk valami francia vagy német magántulajdonba, vagy átjatszanánk, nem akarom az ön szóhasználatát idézni, mert méltatlan lenne az önkormányzati üléshez, hogy átjatszanánk ennek a kormánynak, amit előszeretettel szokott minősíteni eléggé vállalhatatlan módon. Tehát, ha úgy állítjuk be ezt az egész dolgot, hogy itt valami sunyi vagyonátjatszásról van szó, akkor valószínű minden ember, százból száz azt fogja mondani, hogy ezt nem támogatom. Ha úgy mondjuk el, ahogyan ez valójában történt, hogy egy állami vagyont megkapott az önkormányzat, majd ezt most állami kezelésbe visszaadja, és soltvadkerti emberek pontosan ugyanolyan tulajdonosai maradnak ennek a vagyonnak, és teljesen forgalomképtelen, ahogy a Győző is mondta, nem lehet a víztoronyt eladni, akkor valószínűleg azt mondják erre az emberek, hogy engem nem érdekel, hogy kié, állami vagy önkormányzati vagy milyen tulajdonú, csak azért lehetőleg legyen magyar, legyen nemzeti tulajdonban és működjön. Ez a másik nagyon fontos érv, hogy a működtetésre lehetőséget sokkal nagyobb tőkeerővel rendelkező állami üzemeltetés esetén nagyobb esély van, mint szegény kis önkormányzatok által tulajdonolt vízmű esetén. Tehát még egyszer mondom, a mi vízművünk kistelepüléseken szolgált zömmel. Tehát lehet itt hangulatot kelteni és azt mondani, hogy nem hagyjuk, nem játsszuk át a vagyont, mégis milyen javaslat lenne arra, hogy egyébként Soltvadkert önállóan hogyan tudna üzemeltetni egy ilyen vízművet, amikor már jogszabályi lehetőség sincs rá. És ha szóba került, akkor beszélek arról is, hogy ezen a rendkívüli testületi ülésen a nyár folyamán milyen döntések születtek. Igen, én kezdeményeztem azt, hogy a víztorony felújításra elkülönített pénzt most ne költjük el, bontsuk fel a szerződést, függesszük fel a víztorony felújítását, azért, mert akkor már azt tudtuk, hogy előfordulhat az, hogy gyakorlatilag egy állami vagyont újítunk fel önkormányzati pénzből. Egészen biztos, hogy az állam felújítja ezt a víztoronyt, de ha nem oldja ezt meg az állam, akkor még mindig ott van a lehetőség, hogy önkormányzati pénzből felújítsuk. Ez az egy dolog volt, amire képviselőtársam, Medgyes Attila kérte, hogy adjak garanciát, hogy ezt az állam fel fogja újítani. És erre mondtam, hogy arra én az állam helyett garanciát nem adhatok, hogy ő majd felújítja. Tehát hogy is képzelem ezt valaki, hogy én itt most kimondom, hogy igen, én garanciát vállalok arra, hogy az állam ezt föl fogja újítani. Én mindent meg fogok tenni, hogy ha ez a folyamat végbemegy, hogy az állam ezt újítsa föl, és a mi vagyoni helyzetünk szerencsére azt is megengedi, hogyha ez a törekvésem sikertelen lenne, akkor még mindig saját pénzből meg fogjuk tudni ezt oldani. Ez volt az egyetlen, amire azt mondtam, hogy nem tudok garanciát vállalni rá. A másik, a Vadkerti-tón a csatorna felújítás. Nem amiatt beszélünk róla, és egyébként nem döntöttünk, nem szavaztunk arról, hogy ezt a csatornát nem valósítjuk meg. Egyszerűen tájékoztattam a Képviselő-testületet arról, hogy ezt az idei évre kb. tízmillió forinttal betervezett Vadkerti-tó partján tervezett csatornaépítést úgy tudjuk megvalósítani, hogyha még 10 vagy 12 milliót hozzáteszünk, mert a vállalkozó, aki árajánlatot adott rá, az több mint kétszereséért vállalná azt, amit mi 10 millió forinttal terveztünk be. Erről én tájékoztattam a képviselőtársaimat, hogy

gondolkodjunk rajta. Egyébként nem mondtuk ki azt, hogy ezt nem csináljuk meg, csak el kell dönteni, hogy lesz-e 10 millió forintunk még, amikor majd kifizetjük a gázszámlát a sportcsarnokra, művelődési házra, hivatalra, satöbbi. Tehát ennek aztán az égvilágon semmi köze nem volt ahhoz, hogy most átadjuk a vagyont vagy sem, mert egyébként a Vadkerti-tó partján a közműfejlesztés így megy. Gázhoz is hozzá kell járulni, ha valaki gázt beköt. A villanyhoz is hozzá kell járulni, főleg ha trafót kell építeni. Ezekhez a közműfejlesztésekhez a lakossági hozzájárulást be szokták az emberek fizetni. Tehát még egyszer mondom, ez nem eldöntött. A harmadik: még ennek az egész vagyonátadásnak az első hírei előtt elgondolkodtunk azon, hogy üzemeltesse ezt a kút a Vadkert Komszolg Kft. és akkor tényleg tisztán csak a költségekbe kerül a vízpótlás, a villanyszámlába és a befizetendő járulékbba, a vízmű általános költségei nem épülnek erre rá, ráadásul a kempingnek azon a sarkán, ahol a kút van, bármikor építhetünk egy napelem állomást vagy napelemparkot, és annak az energiájával a nyári időszakban az esetlegesen szükséges vízpótlást megoldhatjuk, tehát még a villanyszámlát is tudjuk csökkenteni napelemekkel. Ez volt a kiindulópontja, hogy a vízmű vezetőjével elindítottuk a folyamatot, hogy ez a kút önkormányzati kezelésbe kerüljön, jóval az állami vagyonátvétel első híre előtt, tehát ez sincs összefüggésben vele. Azt meg már megszokhattuk, hogy képviselőtársunk mindent igyekszik úgy csűrni-csavarni, hogy ebből azt lehessen kihozni, hogy itt valami sandaság van. Tehát a kút igen, szeretnénk kivenni, szeretnénk mi üzemeltetni, és nem azért, mert az államban nem bízunk, hanem azért, mert a vízmű költségei sajnos terhelik ezt. Ennyi volt, amire reagálni szerettem volna, úgyszólván további kérdés van-e? Zsikla Tamásé a szó.

Zsikla Tamás:

Köszönöm. Zsikla Győző képviselő társam beszélt érzelmről és a döntésekkel kapcsolatban beszélt észérvekről is, és a végén azt mondta, hogy a döntésben az észére kell hallgatni. Én is azt mondom, hogy egy vezetőnek a döntéseknél nem érzelmek alapján és nem politikai eszmefuttatások alapján kell a döntést meghozni, hanem nagyon is észérvek alapján, racionálisan a rendelkezésre álló tényeket vizsgálva. Nem látjuk, hogy mi lesz 10 év múlva, mi lesz 15 év múlva, konkrétan a vízüzemeltetésben sem, de azt azért tudjuk sejteni, vagy nagy valószínűséggel prognosztizálni, hogy mi lesz jövőre, vagy mi lesz 2024-ben. Tudjuk, hogy ezekkel a vízdíjakkal, amik már nagyon sok év óta be vannak fagyasztva, és ezek a lakosság pénztárcáját kímélik, ezekkel a vízdíjakkal csak veszteségesen tudnánk üzemeltetni a vízművet. Nem tudjuk, hogy ezek a vízdíjak meddig lesznek befagyasztva. Tehát nem tudjuk, hogy az a veszteség mennyire fog még növekedni. Ha az energiaárak, munkabérek növekednek, a vízdíj pedig marad, akkor évről évré még nagyobb veszteség fog termelődni. A veszteséget a városnak, illetve a lakosoknak kellene kifizetni. Most ez egy másodlagos kérdés, hogy a működtető cégnek egy összegben térítené meg a tulajdonos a veszteséget, vagy pedig a vízdíjban, a vízszámlákban kellene, hogy ezek megmutatkozzanak. Úgy gondolom, hogy egyik sem jó a városnak és a lakosoknak sem. És hogy ez meddig tartana? Nem tudjuk, de természetesen nagyon sokat beszéltünk erről a dolgról, nagyon sokat gondolkodtunk rajta. Európát recesszió sújtja. A magyar gazdaság, amennyire tud ennek ellenáll, de természetesen számítani kell arra, hogy ez be fog gyűrűzni valamilyen mértékben. Természetesen ez érinteni fogja - remélhetőleg nem fájó mértékben - a vadkerti vállalkozásokat is, és bizony nekünk az iparűzési adó egy olyan komoly tétel, amivel tudjuk a várost működtetni, üzemeltetni, és ha itt esetleg csökkenést prognosztizálunk, akkor még jobban nem látjuk azt a finanszírozási lehetőséget, amivel egy veszteségesen üzemeltetett önkormányzati vállalkozást tudnánk finanszírozni. Valószínű, hogy a pályázati pénzeket is esetleg ez a recesszió érinteni fogja. Szóba kerültek itt, hogy más vízművek nem adták át a vagyont. Említettünk irodaházakat, említettünk ingatlan vagyonokat, tehát nyilvánvaló, hogy ők ezekre megoldást keresnek, hogy valami módon ezt le kellene választani, és akkor utána már lehet, hogy szívesen átadnánk a vízműnek azt a részét, ami szorosan csak a szolgáltatáshoz tartozna. Illetve vannak olyan nagyvárosok, akiknek a vízművei még pluszban immateriális vagyonjoggal is rendelkeznek. Tulajdonosok más cégekben, mint építés, vízépítés, satöbbi, tehát nekik sokkal bonyolultabb. Soltvadkertnek semmi ilyen plusz vagyona nem tartozik a vízszolgáltatáshoz, kimondottan csak azok az elemek, amik a víz és a szennyvíz szolgáltatáshoz tartoznak, tehát nekünk ilyen dilemmánk nincsen. Beszéltem én is nagyon sok emberrel, lehet, hogy én valahogy más embereket találtam, de amikor nagyon röviden az észérveket át tudtuk tekinteni, akkor senki nem mondta azt, hogy igen, vigyük tovább veszteségesen.

Nem félnék egy önálló vízmű üzemeltetésétől, hogyha ezt piaci alapon tudnánk csinálni, de jelenleg az a helyzet, hogy nem tudunk csinálni egy üzleti tervet sem a jövő évre sem, nemhogy a rákövetkező évekre, hiszen nem tudjuk a bevétel oldalát, a költség oldalát. Ki tudnánk hámozni most is, az energiával lehet, hogy gondunk lenne, de meg tudnánk becsülni. Azért sem félnék egy vízmű üzemeltetésétől, mert annak idején, mikor a vízművet átvette Soltvadkert a 90-es évek elején, akkor valamilyen szinten részt vettem a vízműnek az átvételében, akkor voltam a Komszolg ügyvezetője, és az egyik verzió az volt, hogy a Komszolg Kft. üzemelteti az átvett vízműeszközöket, vagy pedig egy külön önkormányzati vízmű alakul. Ez a második verzió valósult meg, amivel nem is volt probléma. Nem félnék azért sem, mert voltam előzetesen olyan ciklusban képviselő, amikor szintén városi üzemeltetésben volt a vízmű. Úgy gondolom, hogy azért van rálátásunk és tapasztalatunk egy ilyen üzemeltetésre. Volt olyan, aki ennek ellenére azért a szememre vetette, hogy most az elődeink munkáját vesszük semmibe, és az elődeink, amit hoztak eredményesen, azt most eladjuk. Éppen ezért nem mondom azt, hogy az elődeink, mert a saját munkámat is benne érzem ebben, tehát nem gondolom, hogy valaki másnak a munkáját venném ezáltal semmibe, ugyanúgy a saját munkámat is. Ezt is nyilvánvalóan, hogy a mérlegre tettem, de természetesen nem érzelmi oldalról.

A másik az, hogy Győző említette, hogy nagyon sok pályázati pénzt és fejlesztési pénzt kapott a soltvadkerti vízművagyonon. Attól, hogy most átadjuk üzemeltetésre az államnak, ezeket a fejlesztéseket továbbra is a soltvadkerti lakosok élvezik, hiszen nekünk folyik a víz majd a csapokból. Ezt nem látom elvesztett dolognak. Ez továbbra is a vadkerti embereknek a javát szolgálja. A mostani felszólalásomat nem úgy kezdtem, mivel rendkívüli testületi ülés van, hogy a pénzügyi bizottság döntése ez, de nem hivatalosan, azért a pénzügyi bizottság döntését is el fogom mondani, mert természetesen egyeztettem és beszéltem a pénzügyi bizottság külsős tagjaival is, és minden tagnak egyértelműen az volt a véleménye, hogy ezt a határozati javaslatot szavazzuk meg. A határozati javaslatnak vagy tervezetnek pedig az a tartalma, hogy a vízmű működtetése és a vízmű vagyon kerüljön átruházásra. Köszönöm szépen!

Temerini Ferenc:

Köszönöm szépen! Zsikla Győzőé a szó!

Zsikla Győző:

Köszönöm. Csak a Medgyes képviselő úr által elmondottakra szeretnék egy rövid reakciót mondani. Én sem örülök annak, hogy a kormány olyan jogszabályokat hozott, hogy Soltvadkert nem tudja jogilag önállóan üzemeltetni, de mint képviselő a jogszabályokat be kell tartanom, tehát nem tudunk mást csinálni. Annak sem örülök, hogy most a kormány a rezsicsökkentésből adódó veszteséget nem hajlandó pótolni, csak akkor, hogyha átadjuk a vagyont. Lehetne elegánsabban is. Mondhatná, hogy mi hoztuk ezt az árbefagyasztást, nyilván a népszerűség érdekében, akkor mi fizetjük meg ennek az árát, de tudomásul kell venni, hogy ez van. Kényszerhelyzetben vagyunk. A szavazópolgárok nagy többsége ezt a kormányt bízta meg a kormányzással, és a döntéseit el kell fogadnunk akkor is, ha egy-egy döntés nem tetszik. Vannak más döntések, amik tetszenek. Ezek a döntések nekem se tetszenek, de jogkövető állampolgárként kényszerhelyzet van, nem tudok mást csinálni felelősségteljesen, és ha ezt tudomásul veszem, akkor az az egyetlen lehetőség van, hogy átadjuk. Köszönöm szépen.

Temerini Ferenc:

Köszönöm én is. Meggyes Attila.

Medgyes Attila:

Köszönöm a viszont reagálás lehetőségét. Először is reagálnék a polgármester úrnak az utolsó kijelentésére, mely szerint, hogy a rendkívüli testületi ülésen ez a három téma jött föl. Pont ez a három téma jött föl, és pont a rendkívüli ülésen és többek között emiatt is kellett összehívni a rendkívüli ülésen a testületet. Biztos véletlen egybeesés, most pedig látom, hogy hogy állnak a dolgokhoz. Azért, hogy a számokkal is nagyjából tisztában legyen a lakosság, amit sikerült gyűjtőmunkával összeszednem, tehát én is úgy képzelem ezt el, hogy nem adjuk át, és Soltvadkert önálló vízműként üzemelteti a vízművét. Ez régen is így volt, ezzel a jelenleg 7-8 emberrel, 4 kutunkkal el is tudnánk látni ezt a feladatot, és pontosan az Önök kormánya nem teszi ezt lehetővé. Az Önök kormánya hozta ezt a helyzetet, és

kerget bele ebbe a kényszerbe - úgymond -, és már elnézést kérek, de ez egy közönséges zsarolás, és aki bennünket zsarol vagy engem, vagy a lakosságot zsarolja, annak nem adok át semmit. Mindenki elmondja nagyon szépen, hogy nincs is semmilyen más lehetőség, akkor mondjuk el a számokat. A számok úgy néznek ki, hogy Soltvadkert ebből az első félévben generált 248 millió forintos hiányból durván, a jelenlegi árakon 10 millió forintos hiányt produkált az 54 érintett település tekintetében, ugyanis ez a Kiskunvíz Kft. 180 ezer embert lát el vízzel. Tehát az úgy igazságos, hogy leosztjuk arra a lakossági létszámra, amennyivel rendelkezünk, hogy mi mennyi mínuszt is csinálunk valójában, és a jelenlegi árakban ez közel 10 milliós nagyságrend, amit a gazdasági vezetőnk el is mondott. Nyilván nem látjuk előre, hogy ez ránk vonatkoztatva mennyivel emelné a költséget. Lehet, hogy több tízmillió, akár 50 millió forint is lehetne a villanyszámla emelkedésével, de a kérdés az, hogy ha ezeket az árakat a mérleg egyensúlyához tudnánk igazítani, és akár egy nonprofit vonatkozásban tudnánk üzemeltetni és önállóak, öngondoskodóak tudnánk lenni, akkor ez nekünk miért nem lehetne jó? Hát azért nem lehet jó, mert a Fidesz ezt a döntést hozta, és nem engedi, hogy egyáltalán üzemeljünk így. Tehát hiába vannak alternatív megoldások, hiába akar valaki felelősséget vállalni, hiába akarja csinálni, hiába akar előre menni, nem lehet, mert ő konkrétan ezt a dolgot kijátszotta magának, és azt mondja a jog, hogy nem lehet elváltatni. Ez egy nagyon nagy hiba, ez egy nagyon nagy probléma. Én úgy gondolom, hogy igazságosan kell eljárni, és egyébként ennek a testületnek semmilyen más felhatalmazása nincs, csak ebben a soltvadkerti kérdésben dönteni, de hozzáteszem, ez se túl korrekt, mert jelentős lakossági vagyronról beszélünk. Ugyanis elmondta az apósom, elmondta az anyósom, hogy annak idején ők is hozzájárultak a csatornázási díjakhoz, vagy épp hitelt kellett fizetni havi részletekben. Tehát ez nem csak a miénk, és nekünk, akik itt ülünk néhányan, nincs is igazán jogunk ezt így önmagunkban eldönteni, szerintem. Én úgy gondolom, hogy ez felsőbb utasítás a kormánypárt helytartójának, ez a feladata, ezt végrehajtani. Én ezt tudomásul is veszem, de nem értek vele egyet. Köszönöm.

Temerini Ferenc:

Annyit szeretnék reagálni rá, hogy képviselő úr apósa, anyósa komoly hozzájárulást fizetett villanyfejlesztéshez, gázfejlesztéshez, amit a baloldali liberális kormány volt szíves tényleg eladni külföldi magáncégeknek. Szó szerint a lakossági hozzájárulással létrehozott vagyont külföldi magánvagyonná játszotta át. Ezt nem a Fidesz-kormány csinálta. A Fidesz-kormány ezeket, ahol lehetősége volt, visszavásárolta. És igen, én ki merem mondani, hogy a víz stratégiai jelentőségű, a klíma változása az energiaárak növekedésével még hatványozottan stratégiai jelentőségű lesz, és igen, ez a kormány úgy látja biztonságban ezt a vagyont, hogyha ez állami vagyon, hogy nincs lehetőség rá önkormányzatoknak, hogy esetleg magánkézbe adják. Ezt egy baloldali, ellenzékét támogató helyi képviselőtől hallani, hogy a Fidesz-kormánytól félti a stratégiai ágazatokat, hát ez azért mégiscsak vérlázító. Tehát mindenki tudja Vadkerten, hogy ki hogyan, melyik kormány, melyik politikai irányzat hogyan gondolkodik a stratégiai ágazatokról. Tehát nem a Fidesz privatizálta, játszotta át a nemzeti vagyont magánvagyonná. Úgyhogy én azt mondom, képviselő úr, ne féltse az államtól. Az államtól nem kell félteni. Ha úgy tálaljuk az embereknek – és látom erre a nagyon határozott szándékot –, hogy ez valami kijátszás, ha egy picit azt sugalljuk, hogy ez a Mészáros Lőrinc magánvagyonában lesz átírva ez a vagyon, ha ezt sugalljuk, akkor nyilván lehet népszerűséget szerezni, vagy azt mondani, hogy hú, hát azt ne adjátok át. De ha elmondjuk az igazságot, hogy ez állami vagyon lesz, itt marad, forgalomképtelen vagyon, nem lehet mást csinálni vele, csak vizet és szennyvízszolgáltatást nyújtani, és ez most innentől kezdve nem az önkormányzat, hanem az állam könyvelésében van, és hozzáteszük azt, hogy az államnak van tőkeereje ezt a vagyont fenntartani, akár fejleszteni, sokkal nagyobb lehetősége, mint egy önkormányzatnak, akkor valószínűnek tartom, hogy ez nem akkora, nem olyan probléma. Mátyus Zoltáné a szó.

Mátyus Zoltán:

Köszönöm Polgármester úr. Én véletlenül sem szeretnék politikával foglalkozni, és nem is azért vagyok itt. Viszont azért, ha olyan dolgokat hallok, amik nem tényszerű adatok, akkor engedtessek meg, hogy ezeket kijavítsam. A Soltvadkert Önkormányzati Vízműnek 16 évig műszaki vezetője voltam. Ha érzelmi alapon közelítem meg a dolgokat, ahogy a két Zsikla képviselő úr is megközelítette. Ha valakinek van oka érzelmi alapon megközelíteni a dolgokat, a regnáló vízmű dolgozók közül, az talán én vagyok. Nem tudnánk a mai helyzetben 20 év távlatából önállóan működtetni a Soltvadkert Önkormányzati Vízművet. Nagyon egyszerű a dolog. Nem csak egy víziközmű-törvény, ami egyébként

nagyon-nagyon leszabályozza a működési feltételeket, és a vízi közműtörvény nagyon-nagyon fogyasztó centrikus, hanem megváltozott a világ, megváltoztak az emberek, megváltoztak a lehetőségek. Ha csak az ügyfélszolgálatra gondolok, a számlakészítésre, a készenlét ellátására, az üzembiztonságra gondolok, sajnos, és ezt engedjék meg, hogy az én számból hangozzon el: Soltvadkert önállóan, 2022-ben nem tudna üzemeltetni egy vízművet, és szerintem nem is lenne olyan vezető, aki ezt elvállalná.

A másik, hogy a legnagyobb érvágást a 2023-as év fogja jelenteni az országban mindenkinek, de a jelen helyzetben a vízműveknek különösen. Nekünk minden elektromos árammal működik. A vízkitermeléstől a megtisztításig, a fogyasztóktól történő eljuttatásig, a szennyvíznek az elvezetéséig, a szennyvíz tisztításáig és még a szennyvíz iszapnak a kezelése is mind-mind árammal működik, és jelen pillanatban 26 forint 63 fillérért kapjuk azt az áramot, amit egy sikertelen közbeszerzéssel ma 210 forintért kapnánk. Még egy számot hadd mondjak el: a társaságunknak az alaptevékenységéből származó árbevétele 3 milliárd forint. A 2023-as prognosztizációt nézem áramra, üzemanyagra és gázra. Gyakorlatilag a 3 milliárd forint ezt a három tételt fedezi, és akkor nem fizettünk bért, nem háritottunk el csőtörést, nem kezeltük meg a szennyvíziszapot. A jelen gazdasági helyzetben, amit bármi is okoz az országban vagy a világban, de a jelen helyzetben kőkemény közgazdasági tétel az, hogy a vízmű így nem tud megmaradni. És már ebben az évben is a soltvadkerti vízműrendszerek – ugye két vízműrendszerről beszélünk, az ivóvíz- és a szennyvízrendszerről –, súlyos mínusz 10 millió forintos veszteséget termelnek. Köszönöm szépen.

Temerini Ferenc:

Köszönöm. További hozzászólás van-e?

Galántai Norbert:

Köszönöm a szót. Én nem tudom ennyire érzelmi alapon megközelíteni, nyilván a koromból adódóan. Én most megpróbálom röviden, az én szemszögemből leegyszerűsíteni. Az első kérdés az, hogy legyen víz, illetve csatorna működtetés, a másik az, hogy az olcsón legyen. Erre most se jogi, se fizikai alapunk nincsen, mert nem tudnánk működtetni. Itt csúrhajthatjuk-csavarhatjuk, gyakorlatilag nincs más lehetőségünk. Ha nem érzelmi alapon közelítjük meg, akkor nincs miről beszélnünk. Köszönöm szépen.

Weppert Sándor:

Köszönöm szépen. Nagyon jól összefoglalták itt a képviselőtársaim a lehetséges variációkat, amit én felírtam magamnak, szinte 100 százalékban előjött, hol erről, hol arról. Tényleg egy egyesélyes dologról beszélünk, tehát Norbi talán a legvégén mondta a legjobban, hogy nincs más lehetőségünk, szavazhatunk nemmel, de nem kivitelezhető a B verzió. Ezzel nem tudunk mit tenni, úgyhogy innentől kezdve csak a magánvéleményemet tudom elmondani erről a dologról. Azt tudjuk latolgatni, hogy jó döntést vagy rossz döntést hozhattunk volna, ha lett volna jogi alapja a B verzióknak. 3 éves távlatban biztos veszteséges lett volna az önkormányzatnak, ha megtartjuk a vízművet és magánszférában próbálkoztunk volna ezzel. Az egésznek a gazdaságossága attól függ, hogy mikor helyeződik vissza piaci alapra ez az egész biznissz? Ha ez egy 3-5 éven belül visszahelyeződik, akkor lehet, hogy 10-20 éves távlatban B verzió lett volna a jobb, ez egy teljes gazdasági döntés, de erre nincs rálátásunk. Én szeretném azt, ha nem nekem lenne igazam, hogy 15 éves távlatban jobb lett volna a B verzió. Ezt 5-10 éven belül fogjuk látni. Ha 5 éven belül nem helyeződik vissza piaci alapra ez az egész vízmű, vízdíj kérdés, akkor ez a döntés lesz jó, ez az egyesülés döntésünk lesz jó. Igazából a polgármester úrnak volt egy ilyen felvetése, hogy visszavásárlás és egyebek. Én azt hiszem, hogy ebben a szerződésben se lesz olyan záradék, hogyha azok az önkormányzatok vagy önkormányzatok összessége elégedetlen ezzel a szolgáltatással vagy az árakkal, hogy akkor 5-10 éven belül kisebb csoportosulásokba vissza lehetne venni ezt a vízművet, tehát nem hiszem, hogy ebben az egész államosításban van ilyen lehetőség, tehát ha ez záradékként benne lenne, akkor nyugodt szívvel mondhatná ki minden önkormányzati képviselő, hogy igen, legyen így, de ha 10 éven belül ez nem fog bevalni, nagyon magas, piaci árakhoz képest irreálisan magas vízdíjak lesznek, nem lesz megfelelő a vízműrendszer felújítása, tehát az amortizáció nagyobb lesz, nem jut elegendő pénz a fejlesztésre, és egy erősebb önkormányzat, mint a Soltvadkert, esetleg a környező önkormányzatokkal közösen jobban tudná működtetni, valószínűleg nem lesz rá

lehetőség. Ezt én nagyon hiányolom ebben az egészben, de ezzel nem tudunk mit kezdeni. Röviden ennyi a magánvéleményem. Köszönöm szépen.

Kárász András:

A vetületét elég jól kivészték az előttem szólók, eladás, visszavétel, mik a lehetőségek. Nyilván magunk között elhangzott az, hogy azt mindenképpen sugallni kellene a parlamenti képviselők felé, hogy a víziközmű vagyон külföldi tulajdonba adását akár vehessék kétharmados törvénybe, hogy amennyiben nincs parlamenti kétharmad, akkor se legyen értékesíthető ez a vagyон. Bármilyen kormányzatról fogunk a későbbiekben beszélni. Attila említette a település jövőjét és a település anyagi jövőjét. Gyakorlatilag egy önkormányzatnak a vízmű üzemeltetése a jelenlegi struktúrában az önkormányzati feladatoknak csak egy szegmense. Meggyőződésem, hogy ha azon az úton járunk, hogy Soltvadkert város nem adja oda a vízművét most, akkor egy olyan anyagi spirálba hajtanánk bele az önkormányzatot, amit az egyéb más szektorok jelentősen megsínylenének. Gondolok itt iskolára, gondolok itt az óvoda, a kulturális intézményeink és egyáltalán az önkormányzatnak a működésére, működtetésére. Akkora pénzeket kellene beletenni Soltvadkertnek ahhoz, hogy a jelenlegi struktúrában működtesse a vízművet, amennyire nem látok lehetőséget egyszerűen a következő 3-4-5 évben. Az önálló üzemeltetéssel kapcsolatban az a véleményem, hogy a jelenlegi jogszabályoknak, a jelenlegi lakossági elvárásoknak és a különböző adatszolgáltatási kötelezettségnek nem tudnánk megfelelni, illetve akkora beruházásokat kellene végrehajtani, amekkorára megint csak nem lenne lehetősége az önkormányzatnak. Persze, amikor Soltvadkert város üzemeltette a vízművet, szó sem volt elektronikáról, szó sem volt még arról, hogy mennyiféle jelentéskötelezettsége van egy vízműnek a felsőbb hivatalok felé, szó sem volt még applikációkról, szó sem volt még online biztosított területekről. Ezeknek az üzembiztos megteremtése csak infrastrukturális fejlesztésekben, gigászi összegeket emésztene fel. Tehát jelen pillanatban az a véleményem, hogy a mostani jogszabályoknak megfelelően Soltvadkert technikailag igen, de jogilag nem megfelelően tudná csak működtetni a vízi közművagyonot. Nyilvánvalóan az, hogy ennek a döntésnek, ahogy Weppert Sándor képviselő mondta, 5-10-20 év múlva lesz meg az eredménye, de én azt gondolom, ha most felelősen gondolkodunk, akkor ezt a közművagyonot most át kell adni. Az üzemeltetést az állami szférára kell bízni. Köszönöm szépen.

Temerini Ferenc:

Köszönöm én is. Én tényleg most már csak annyit szeretnék hozzátenni, hogy már jó néhány éve olvashatunk arról, hogy milyen jelentősége lesz a víznek vagy arról egyáltalán, hogy milyen óriási kincs lesz. Nagyon sokan azt mondják, hogy ez a jövő talán legfontosabb ágazata, amire nagyon-nagyon vigyázni kell. Én megértem azt, hogy ennek a vagyonnak nagyobb biztosítéka egy állami tulajdon, szerintem jobban védhető is, akár alkotmánymódosítással az, amit az András elvárna, hogy igenis az állam gondoskodjon arról, hogy ez még egyszer ne lehessen eladható magántulajdonba, főleg ne külföldi magántulajdonba. Azt megígérhetem, hogyha mégis megtörténne az alatt az idő alatt, hogy ezt a vagyont az állam megpróbálja bármilyen kormány idején magántulajdonba átjatszani, akkor én is tiltakozni fogok. Én most ettől pillanatnyilag nem tartok, a jövőt meg majd meglátjuk, hogy mit hoz. Azt, hogy a víz még jobban felértékelődik, ebben biztosak lehetünk. Van-e kérdés még? Ha nincsen, akkor kérem, hogy szavazzunk. Ki az, aki az előterjesztés szerint támogatja a vagyon átadását? 6 igen szavazat. Ki van ellene? 2 szavazat. Tehát **6 igen és 2 ellenszavazattal** a testület a határozati javaslat szerint döntött.

72/2022. (IX.20.) KT

**Soltvadkert város tulajdonában
lévő víziközmű vagyon ingyenes
átadása a Magyar Állam részére**

HATÁROZAT

A Képviselő-testület

1. Soltvadkert Város Önkormányzata a tulajdonában lévő víziközmű vagyont és az azt működtető vagyont a Magyar Állam részére térítésmentesen átadja.
2. a határozat-tervezet mellékletét képező
 - víziközmű vagyon és az azt működtető vagyon,
 - az átruházással érintett víziközmű vagyonhoz tartozó, víziközmű fejlesztésre fel nem használt források tulajdonjogának térítésmentesen, nyilvántartási értéken történő átvezetéséről szóló megállapodás tervezetét megismerte, annak fő szövegtartalmával egyetért azzal, hogy a vagyon és a működtető vagyon nyilvántartási értékét a tranzakciós szerződésben foglalt határidők napjával aktualizálni szükséges.
3. felhatalmazza a polgármestert, hogy a víziközmű vagyon és az azt működtető vagyon Magyar Állam részére történő térítésmentes átadására vonatkozó tranzakciós szerződést aláírja, valamint az átadáshoz kapcsolódó jognyilatkozatokat megtegye.

Felelős: Temerini Ferenc polgármester
Dr. Viszkók Zoltán jegyző

Határidő: Folyamatos

Határozatot kapják:

Polgármesteri Titkárság
Jegyzői Titkárság
Gazdálkodási- és Adócsoport
Nemzeti Vízművek Zrt.
Kiskunsági Víziközmű-Szolgáltató Kft.

II.

Soltvadkert, külterület 085/45 hrsz alatt felvett ingatlannal kapcsolatos rendezési terv módosítás

Temerini Ferenc:

Második napirendi pontunk, ami nem határidő miatt fontos, viszont nagyon kellene vele haladnia a városnak és a kivitelezőknek, ez pedig az elkerülő út építése. Az elkerülő út építéséhez jelentős mennyiségű töltésre lesz szükség, homokra, amivel például a felüljáró felfutó részeit fel kell tölteni, vagy az alacsonyabb részeken magát az útpályát, pálya alatti szinteket fel kell tölteni. Ehhez szeretne a kivitelező itt egy homokbányát nyitni. Kérte az önkormányzatot is, hogy amennyiben földterülete van ilyen célra, akkor azt adjuk át. Az önkormányzatnak egyrészt nincsenek is ilyen területei, másrészt nem is szándékunk bánya céljára földterületet eladni. Ezért a kivitelező magánterületeket keresett, és az elkerülő úttól északra eső, a Büdöstői úthoz közeli, északra eső területeken talált egy hét hektáros magántulajdonban lévő területet, ami semmi másra nem jó, mezőgazdasági művelésre nem alkalmas, gyakorlatilag egy alacsony értékű legelő, és a tulajdonosa meg is tudott egyezni abban, hogy ezen a területen egy 2-3 méteres réteget homokbányaként elszállítanának onnan, tehát keletkezne egy 2-3 méteres mélységű üreg, vagy nem tudom, hogy nevezzem. A lényeg, hogy ez magánterületen van, másrészt ez csak akkor valósulhat meg, ha egyrészt az önkormányzat ezt a területet a helyi építési szabályzatában átminősíti olyan területté, ahol egyáltalán ilyen homokbánya nyitható. Ez a mi mai napirendi pontunk. A másik pedig, ami ettől sokkal fontosabb, hogy a megyei és országos környezetvédelmi hatóságok is hozzájárulnak ehhez. Természetesen ennek a környezetvédelmi engedélyeztetéséhez szükséges az, hogy eleve az önkormányzat hozzájáruljon ehhez. Tehát addig nyilván a kivitelező nem kezd el engedélyeket beszerezni, ha az egésznek az alapja, a kiindulópontja

nem biztosított. Tehát azzal indul a folyamat, hogyha a testület most hozzájárul, hogy a településrendezési tervünket módosítsuk. Akkor elindul ez a folyamat, és aztán kiderül, hogy megkapja-e a környezetvédelmi engedélyeket erre. Nagyon fontos elmondani, hogy ez a tóhoz nem közeli terület. Ha lemegyünk a Vadkerti-tó felé haladva a Fejes virágkertészet mellett, és elindulunk Kiskőrös felé a harmadik dűlő, tehát a lényeg, hogy ez a Vadkerti-tótól messze van, a vízmozgásokat talán nem befolyásolja, de nem a mi dolgunk ezt eldönteni, ez a szakemberek dolga, meg a környezetvédelmi hatóságok feladata, hogy ezt vizsgálják. Nekünk annyi a feladatunk, hogy hozzájárulunk-e ahhoz, hogy ez az egész beinduljon vagy sem. Nagyjából így tudom összefoglalni. Az előterjesztést a képviselőtársaim megkapták, elolvashatták, van-e ezzel kapcsolatban kérdés, hozzáfűzni való?

Weppert Sándor:

Szeretném megkérdezni, hogy van-e arra lehetőség, hogy valamilyen garanciát kapjunk a munkák befejeztével az eredetihez hasonló terep visszaállítására. Tehát ez mennyire önkormányzati lehetőség egy ilyen garanciát kérni a vállalkozótól?

Temerini Ferenc:

Az elképzelés egyébként nem az, hogy ezt visszatöltik valami idegen anyaggal. Tehát nem lennének előrébb. Most ugye az a célja a kivitelezőnek, hogy ne valahonnan nagyon messziről, hanem helyből meg tudja oldani ezt. Most ez az üreg olyan módon lesz az elképzelések szerint helyreállítva, hogy kisebb lejtésű rézsű lesz, mert a terület tulajdonosa csak úgy egyezett ebbe bele, hogyha neki ez a terület a továbbiakban legelőként hasznosítható, művelhető marad. Tehát ehhez szükséges az, hogy például ne egy meredek falú gödör legyen, hanem egy rézsűvel kialakított, továbbiakban kaszálható, legelőként hasznosítható terület legyen. Egyébként meg hát nyilván ennek a hatósági engedélynek része lesz ez is, amiben a hatóság elő fogja azt írni, hogy milyen fajta helyreállítási kötelezettsége van. Tehát ezt az engedélyt nem mi adjuk ki, nem is értünk hozzá, nem tudjuk ezt megítélni, de az biztos, hogy az engedély rendelkezni fog a helyreállítás feltételeiről. További kérdés van-e? Ha nincsen, akkor azt kérem képviselőtársaimtól, hogy ki az, aki hozzájárul a helyi építési szabályzat és településrendezési terv módosításához annak érdekében, hogy ez a homokbányanyitási engedélyezési folyamat elindulhasson. Egyhangú – **8 igen** – szavazással ehhez a testület hozzájárult.

73/2022. (IX.20.) KT

**Soltvadkert, külterület 085/45 hrsz
alatt felvett ingatlannal kapcsolatos
rendezési terv módosítás**

HATÁROZAT

A Képviselő-testület a Soltvadkert, külterület 085/45 hrsz alatti terület tekintetében támogatja a különleges „nyersanyag kitermelés (bánya), nyersanyag feldolgozás céljára szolgáló terület” kijelölést. Soltvadkert Város Önkormányzata az erre irányuló eljárás megindításáról dönt.

Felelős: Temerini Ferenc polgármester
Dr. Viszkók Zoltán jegyző

Határidő: 2022. szeptember 30.

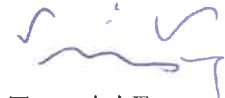
Határozatot kapják:

Polgármesteri Titkárság
Jegyzői Titkárság
Innoterv Magyarország Zrt
Szilberhorn Erzsébet

Temerini Ferenc:

Több napi lenti pontunk nincsen. Én köszönöm képviselőtársaimnak, illetve hivatali munkatársaimnak a munkát, a nézőknek a figyelmet. A terveink szerinti hó végi testületi ülésünket megtartjuk, tehát jövő hét szerdán a szokásos rend szerint a szeptemberi normál testületi ülésünkön újra várjuk a nézők figyelmét. Köszönöm szépen. Mindenkinek jó estét, jó éjszakát kívánok!

K.m.f.

Temerini Ferenc
polgármester

Dr. Viszkók Zoltán
jegyző